

Publicerad 2020-05-14 15:02 av Max Poisé

är du också ett offer för massorna?

separera

där solen går upp

där går jag ner

i min ovilja att lägga mig död

ur ett sken som hämtar andan

från ett uppvaknande

världen förlorar sina färger

en efter en, förtunnas nyansen

och låter flödet av förvillandet växa

inom kan jag höra ett oerhört tyst hjärta

ropa efter hjälp,

kan känna hur stunden avvaktar ett stilla brus

och letar efter den puls som visar liv

det är bara en begränsad mängd förluster på rad

tills luften fullständigt sinat

och begraver sitt enda hopp bortom förtvivlan

så nu är det den sista möjligheten här,

att resa sig med de kvarvarande spillrorna

ställa sig upp mot snålblåsten

och strida mot allt bakåtsträvande

ingen människa kommer någonsin att överleva

ett liv som inte levs,

ingen själ kommer någonsin att vakna

ur en dröm som inte existerar

vägra sälla sig till massorna som med upphöjda händer

tillbedjer ett hopplöst hopp,

som bara skänker tröst till nuet

och som lägger en blöt filt över morgondagen

så gör som den modige,

rest dig upp, gå förbi hindren som bara finns

för att krossa din kraft

när den fabricerade sanningen bara existerar
hos dem som redan givit upp
och visar sig tydlig
för dem som vågar separera
strimlorna av ett underbart liv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten